

ת"פ 25891/03 - מדינת ישראל נגד א.מ (עוצר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

5 יולי 2017

ת"פ 25891-03 מדינת ישראל נ' מ(עוצר)

לפני כבוד השופט דניאל בן טוליה

המאשימה מדינת ישראל
עו"י ב"כ עוזר כרמית כהן

נגד

א.מ (עוצר) - בעצמו

עו"י ב"כ עוזר בניה אליו

הנאשם

[פרוטוקול הושמטה]

זכור דין

הנאשם הורשע על פי הודהתו בעובדות כתוב האישום המתוקן בעבירה של דרישת נכס באזימים בהתאם להוראת סעיף 404 רישא, לחוק העונשין - התשל"ז 1977.

על-פי המתואר בעובדות כתוב האישום המתוקן, ביום 9.3.2017, ביקש הנאשם מאימו המטלוננת הגב' ח מ 150 ל"נ. המטלוננת השיבה כי אין לה את הכספי ובתגובה החל הנאשם לקלל אותה לעליה בכך שאמר לה שיביא ערביים הביתה, על מנת להרeros את ביתה. מיד ובהמשך למ自然而 לעיל, ביקש הנאשם מהמטלוננת סך של 3,000 ל"נ. המטלוננת השיבה כי אין לה כסף, והנאשם אמר לעליה כי יזכיר אותה באמצעות סכין.

טייעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה במסגרת טיעוניה לעונש הפנתה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם בכללם, פגעה בשלות נפשו, בטחונה וחירות פעולה של המואימת. כך יש גם במקרים אלו כדי לפגוע בשלמות התא המשפטית. בבחינת נסיבות ביצוע העבירה הפנתה המאשימה לעובדה כי מדובר במקרה של הנאשם, דבר המלמד על העדר גבולות, ואדם אשר לא יכול באמצעות על מנת להשיג את אשר הוא חוץ בו.

המאשימה עותרת למתחם עונש הולם הנע בין 6 ל 18 חודשים מסר בפועל כשבדרו ביקהה ליתן משקל לעברו הפלילי ולהעדר אפיק טיפול. יש בכל אלה כדי למקם את העונש ברף הבינו של המתחם וזאת מצד עונשה צופה פנוי עתיד, התחריבות וקנס.

ב"כ הנאשם מנגד, הפנה תחילת לכל אותן אינדיקטות המלמדות כי מדובר במעשים שבוצעו בקרבה לסייג של העדר אחירות פלילתית. בתמצית זה הפנה להיווטו אדם המוכר היטב למערכת הפסיכיאטרית, אדם אשר בעבר הופסקו מספר פעמים הליכים המשפטיים נגדו, חוות דעת מיום 22.3.2017, בה נכתב כי הנאשם במצב פסיכוטי וזאת בהכרח לחומרן חקירה המלמדים על מצבו הקוגניטיבי במהלך ביצוע המעשים ולאחריהם.

עוד ביקש ללמד כי לא עמדה כל קונקרטיות או רצינות מאחוריו אותם איומים ולראיה, לאחר שהאם שוחחה עימו זו הפיסה אותו וזה יצא מהבית מבלי לקדם בכל דרך שהוא את מימושם של האイומים. מדובר בנאשם שגם כוון נמצא בambil". מעבר לכך, הנאשם הודה, חסר זמן שיפוטי יקר הגם שהיו ברשותו טענות משפטיות כבדות משקל. הנאשם מצידו, הביע סליחה על מעשיו, התנצל, ציין כי ישקם עצמו ויטפל בעקבות מהן הוא סובל.

דין והכרעה:

במעשיו האמורים פגע הנאשם בערך המוגן של חירותו של המתלוונת וכן בביטחון האיש. בנוסף, יש במעשיים אלו כדי לפגוע בקייננה של המתלוונת ושלמות התא המשפטי, וזאת בשים לב להיות המתלוונת אמו של הנאשם.

באשר לפירוט הערכים המוגנים בעבירות האיומים ראו ע"פ 103/ליקטמן נ' מדינת ישראל (06.09.89): "איןטרס החברה הוא להגן על שלוחות נפשו של הפרט... מפני מעשי הפחדה והקנאה שלא כדין, איןטרס חברותי נוסף אף הוא מוגן בעקיפין בעבירה זו, והוא נוגע לחופש הפעולה של הפרט... וידוע הוא שבמקרים רבים מושמעים איומים PER SE כמסורה להתנהגות המצופה מן המאיימים...".

באשר לחומרת העבירה של דרישת נכס באיומים ראו ע"פ 13/1938 רפיק ג'רבאן נ' מדינת ישראל (27.2.14):

"העבירות בהן הורשע המערער - דרישת נכס באיומים ואחזקת סכין שלא כדין - הן קשות, לרובهن מכוונות כלפי אנשים תמים, ההולכים להם ברוחבה של עיר, או ככלה העובדים לפוננסתם. באמצעות הטלת אימה ופחד גזילים אותם עבריינים נכסים וסכומי כסף מבעלייהם, שעמלו קשה להשגתם. לעיתים הקרבנות נבחרו בצורה שרירותית ולפעמים במכoon בשל ההנחה שקבוצות אלה או אחרות קלות יותר לניצול...".

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות בכגון דא משתרעת על פני ספקטרום מגוון ורחב הנע בין מספר חודשים שיכל וירוץ בדרך של עבודות שירות ועד עונשים הנעים בין שנה וחצי ואף יותר. בעבירות אלו בית משפט שת LIABILITY לטיב האיומים, למושא האיומים, לנכס אותו מבקש המאים להשיג, שימוש בנשק קר או חם, ביצוע בצוותא וכן יתר נסיבות אשר אפנו את האירוע.

ע"פ 11/1938 גינוי נ' מ"י (21.2.12) - אושר עונש מאסר בן 8 חודשים בגין עבירות של דרישת נכס באיומים (2 עבירות) וכן עבירה של היזק בצדון. צוין כי הנאשם עשה שימוש בסכין וכי לחובתו עבר פלילי.

ע"פ 5291/12 **אבו האני נ' מ"י** (12.11.12) שם נוכח שיקולי שיקום הומרו 3 חודשים ממועד השירות ב-2022 של"צ וזאת בגין עבירות של דרישת נכס באזויים, גנבה ואיסור משקפים.

ת"פ 11-08-5194 (מחוזי- חיפה) **מ"י נ' אבוחצירא** (21.11.11) נדון הנאשם למאסר בן 12 חודשים בגין עבירה של דרישת נכס באזויים. המדבר במי שניגש למתקלק בתחנת דלק בטירת הכרמל כשל פניו מסיכת פורים וכשהוא מצוי בסיכון ודרש את הכספי שברשותו.

ת"פ 14-11-15 15801 **מ"י נ' פלוני** (15.6.15) - בתייק זה נדון הנאשם, בין היתר, ל-7 חודשים מאסר בפועל בגין עבירות של דרישת נכס באזויים, היzik לרכוש בمزיד, גנבה וכן החזקה בשם לצריכה עצמית. המדבר בגין אשר דרש ממנו ואחותו שיעבירו לו את הכספי להם זכאי מהמל"ל בגין גמילתם מסמים באמצעות איזומים שונים.

ת"פ 12-08-13 13846 **מ"י נ' בסול** (17.2.13) שם נדון הנאשם לצו של"צ בגין עבירות של דרישת נכס באזויים, גנבה והפרת הוראה חוקית. המדבר במי שניגש לקטין ודרש ממנו את אופניו ומשシリב الآخرן לעשות כן, דחפו ונטלים בכוח.

ת"פ 14-04-46349 **מ"י נ' חכמן** (4.4.16) שם קבע כב' השופט עטר מתחם הנע בין 6 ל-18 חודשים מאסר בגין עבירה בודדת של דרישת נכס באזויים. צוין כי נוכח שיקולי שיקום הוטל על הנאשם 100 ימי מאסר בפועל, לצד עונישה נלויה.

ת"פ 13-11-26775 **מ"י נ' טלקוב** - בתייק הורשע הנאשם על-ידי מותב זה בעבירות של סחיטה באזויים וכן הדחה בחקירה. המדבר במי שאינו בעל אמו במתירה שתbia לו כסף לקניית סיגריות ובמה שיר או מסר כי לו תזמן משטרת הוא ירבץ לאחר שחררו מהכלא. בגין מעשים אלו הוטל על הנאשם 7 חודשים מאסר בפועל לצד עונישה נלויה.

בבאו של בית המשפט לבחון את מידת הפגיעה של הנאשם בערכיהם, ולהזכירם, יש ליתן ראש וראשו הדעת לעובדה כי מושא האזומים הייתה אימנו. עצם הפניות איזומים לפני האם אשר בביתה הנאשם התגורר ועל שולchnה הוא סמור מלמדים על קושי ממשי ברישון יצרים. המדבר באזומים שמאחוריהם עמדה תכילתית קונקרטית לקבל כספים.

בין אם סירובה של האם לנבע מחסרון כס ובירן אם הדבר נבע על מנת למנוט מן הנאשם לעשות שימוש בכספי לצורך שתית אלכוהול, הדבר לא הניא את הנאשם מלהזדוף מדרישותיו וזה מפני כלפי האם אשר בביתה הנאשם התגורר ועל מתחת לה כי יביא לה עבריין על מנת להרros את ביתה, ובשניה - מאיים כי יזכיר אותה באמצעות הסכין.

גם מבחינת צורנית/ מילולית, מדובר באזומים שאין להקל בהם ראש כלל ועיקר, בפרט ככל שהדבר נוגע לאיזום בדקירה באמצעות סכין. מנגד, האזומים המילוליים של הנאשם נותרו ככאלה בלבד, והנושא לא פעל בכל דרך שהוא למסם. לא זו בלבד, אלא שעל פי הנלמד מחומר החקירה, לאחר שהאם שוחחה עם הנאשם זה עזב את הבית וירד מתחת לבניין. המדבר באזומים שבפועל לא הביאו לכל תוצאה, הינו, גרמו למחלונות למסור לנายน כסף בניגוד לרצונה.

מעבר למთואר לעיל, סבורני כי יש בסיס לטענת ההגנה, לפיו גם אם הנאשם היה אחראי למשעו, הרי שאלו היו בקרבה לסיג. כאמור, מדובר בנאש שמקורו לגורם הפסיכיאטרי שנים רבות כמי שסובל ממחלה סכיזופרניא. המדובר במי שבสมוך לאחר האירוע, בחומר דעת שהוגשה מיום 22.3.17, נמצא כמו שאינו قادر לעמוד לדין. הנאשם גם כiem מוחזק במתוך מבן' ומוצב באמצעות תרופות פסיכיאטריות. להשלמת התיחסות למצבו הנפשי אכן כי אפיו מדובר במצב נפשי המערב את מחלת הנפש ממנו הוא סובל ביחד עם שימוש באלכוהול, או אז עדין יש לזכור כי מדובר בעירהה הכלכלת רכיב של איומים, הינו יסוד נפשי מיוחד וגם אם זה לא היה במצב של שכנות יש בכך בשווי הדברים כדי להפחית ממידת אשמו.

מכל המקובץ עולה כי הנני לקבע כי מתחם העונש ההולם הינו בין 4 לבין 12 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרו המתחם, ולאחר מכן, תילך הודהה שיש בה חיסכון של זמן שיפוטי יקר, הודהה אשר יש בה הבעת חרטה ולקיחת אחראיות. מחלת הסכיזופרניא ממנו סובל הנאשם יכול ותילך בחשבון גם בגדרו המתחם. לנאמן נסיבות חיים מורכבות כפי שהדבר נלמד ولو בעקיפין מחוות הדעת.

מנגד, ולחומרה, יש לקחת בחשבון את עברו הפלילי, הכולל 8 רישומים, חלקם בעבירות חמורות לרבות עבירות איומים, סמים, ואלימות. משקלו של עבר זה ימותן, בשים לב לכך שלושת תיקיו האחרונים של הנאשם הופסקו מחייבת מחלת נפש ממנו סובל הנאשם. הדברים אמרוים הן בת"פ 520/09, בת"פ 43130-12-14, וכן בת"פ 13-09-14639.

בתיק זה אין לדבר על הליכי שיקום בגין יש לחרוג מתחם העונש ההולם וכך גם לא נפרשו מלאו הנתונים הצורך לעניין בקשר למידת יכולתו של הנאשם להירט מהליך טיפול בין אם במסגרת תחולאה כפולה ובין אם בכלל. במצב דברים שכזה, גורמי סיכון לא מעטים נוטרים בעינם ועל בית המשפט לקחתם בחשבון במסגרת גזרת העונש. הדברים אמרוים ביותר שעת, כאשר לא ברור היכן יתגורר הנאשם לאחר שחרורו, ובשים לב לדברי המתלוונת, כפי שמוצאים ביטוי בהודעה שהוגשה וסומנה ס/1.

לפנים משורת הדיון, נוכח מצבו של הנאשם, אמןע מהשתתף קנס או פיצוי.

סוף דבר ומכל המקובץ לעיל, הנני לגזר על הנאשם את העונשים הבאים:

.א. 9 חודשים מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו 10.3.2017.

.ב. 5 חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו ממאסרו שלא יעבור עבירות אלימות מסווג עווין או פשע או עבירה איומים.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבימ"ש המוחזק בבאר-שבע.

ניתנה והודעה היום י"א תמוז תשע"ז, 05/07/2017 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט